

Universitätsbibliothek Paderborn

Lignvm Vitae, Ornamentum, & Decus Ecclesiæ

In Qvinque Libros Divisvm. In quibus, Totius Sanctiss. Religionis Divi Benedicti initia; Viri Dignitate, Doctrina, Sanctitate, ac Principatu clari describuntur: & Fructus qui per eos S. R. E. accesserunt, fuissimè explicantur

Wion, Arnold

Venetiis, 1595

Reges facti monachi, sed non Sancti. cap. VII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38397

gandiu feliciter regnasset, & ab Arnulpho Imperatore uictus, fus
gibi salutem quartiles, Eremon petit, & in monastico habitu in
monte Sambri, usque ad uitæ extremum, tribus monachis quibus
conuictus erat incognitus permanuit, quibus tamen in obitu suo,
quis esset patefecit. Floruit anno Domini 890. Aeneas Silvius in hi
storia Boemica, c. 13. & alii nonnulli ab ipso mutuati.

Reges, facti Monachi, sed non sancti. Cap. VII.

Ethelredus, Merciorum Rex.

ETHELREDVS, VII. Merciorum in Anglia Rex, post regnum summa religione annis 30. ad
ministratum, regalem aspernatus uitam, rerum sum
mam Chenredo nepoti restituit, cœnobiumque
Ordinis Diuini Benedicti apud Bardoneiam, quod
erat in eadem eius ditione, ingressus, in eo ita vir
tibus profecit, ut etiam deinde Abbas sit effectus circa annum Do
mini 704. Beda in hist. Angl. lib. 5. c. 20. & in epitome, ad an. 704. Po
lydorus, lib. 4. de gestis Angl. Matthæus Vuestm. ad annos 692. & 705.
& alii.

Coenredus, Merciorum Rex.

COENREDVS, seu Chenredus VIII. Merciorum in Anglia Rex, posteriorem uitam Ethelredo patruo magis inuidens, quam
piorem, cum annos tantum quinque regnasset, Romam cum Offa
Orientalium Saxonum Rege proficisciuit, ubi monachus cum so
cio factus an. Domini 710. sub habitu monachali Benedictino uitam
finiit, ac Rome sepultus est. Beda, & Polydorus, locis citatis, & Mat
thæus Vuestm. ad annum 710. & alii.

Offa, Orientalium Saxonum Rex.

OFFA, Saxonum Orientalium in Anglia decimus Rex, miræ in
dolis adolescentis, iucundi vultus, & rata floridus, & apud suos ciues
maxime dilectionis, coniugis Chinesuithæ horratu, cuius nu
ptias illa spreuera, & celestes suspirare doctus amores, Romam per
texit, ibique a Papa Constantino deconsul, & monachalibus indu
tus vestibus, anno Christi 710. celica regna deuotus concendit.
Beda, lib. 5. c. 20. Contractus in chron. ad an. 709. Matthæus Vuestm. ad
an. 710. & alii.

DDD 4 Ead-

Eadbertus, Northumbriæ Rex.

E A D B E R T U S , seu Egbertus, Northumbriæ in Anglia Reg XVIII. & S. Ceolulphi Regis & monachi successor, post viginti sex potestatis annum, regnum filio Osoulpho relinquens, monasticum institutum cum codem S. Ceolulpho in codem monastrio Lindisfarnensi arripiens, anno Domini 758. illud ad mortem usque inviolabilitet tenuit. Continuator epitomes Beda ad annum 758. Polydorus, lib. 4. Matthæus Vieslmi, ad annum 757. & alii.

Fortunius, Vasconum in Nauarra Rex.

F O R T U N I V S Garsias, Garsiæ Inici filius, tertius Vasconum & Nauarra Rex, cum regnum uaria fortuna annis sexdecim administrasset, eo abdicato, ac Sancio fratri dato, habitum monasticum in monasterio S. Salvatoris Leirensis anno Christi 901. suscipiens, ea uocatione usque ad annum uite suæ 126. permanxit, moriente in cœnobio præfato sepultus est. Ambrosius moralibus lib. 15. c. 36. & 49. & Io. Mariana, lib. 8. c. 4.

Alphonsus III. Legionis Rex.

A L P H O N S U S , huius nominis IIII. Asturum & Legionis in Hispania Rex XVI. post regnum per annos quinque & menses septuaginta administratum, pietate, ut creditur, ducetus, uitam monasticam ad Diuorum Facundi & Primitui in Samos professus, regnum fratris Ramiro cessit, anno Domini 904. Verum post paenitentiam ducetus, cum ad regnum amissum aspiraret, a fratre captus eritis occis in cœnobio S. Iulianni Legione perpetuo relegatus est. Franciscus Tarapha de regib. Hisp. Joannes Osorius de iisdem. Ambrosius moralibus 16. c. 5. & 17. Didacus Valera parte 4. c. 16. & Mariana, lib. 8. c. 5. illius lib. 4. c. 48. & alij Hispanici scriptores.

Constantinus III. Scotia Rex.

C O N S T A N T I N U S huius nominis III. Scotorum Rex hexagesima prælio ab Anglis superatus, siue cœlestis uita studio incensus, siue humanae uite odio inflammatus, regno se abdicavit, uite monasticæ reliquum ætatis suæ tempus in cœnobio Diu Andreæ consecravit, in quo gloriosam postea mortem confecit anno Christi, 943. regni sui 40. & ingressus in religionem anno 5. ut audiri sunt, Hector Boetius in historia Scotorum, lib. 11. in principio, et Januarius Leslaus Episcopus Rossensis in hist. Scotorum, lib. 5. & alij plenique.

Salomon, Hungarie Rex.

S A L O M O N , Hungarorum in Pannonia Rex VI. a Parvulus suis fugatus, regnoque exutus, cum castigantis Dei manu in tellere.

ellexisset, spiritu afflatus diuino, & salutari pœnitentia percitus, huius religionis sumens in solitudinem patriæ se recepit, & qui ferociorem se hominibus exhibuerat, eo mitiorem deinde se Deo preluit, & sic bonis operibus plenus Polæ, ubi & sepultus est Deo Opt. Max. spiritum reddidit. Religionem intravit anno Christi, 1077. regni sui 11. Antonius Bonfnius de rebus Vngaricis Decadis 2. li. 45 Abrahamus Barschajj, in chronologia regū Vngarie. Michael Ritus de Regibus Hungariae, lib. 2. & quidam alius versificator in hoc libro.

Donec ad extremum, pietatem veste professus,
Mortua desertis condidit ossa locis.

Reges, habitu tantu[m] monachi, sed non professione.

Cap. VIII.

S. Sebbi, Saxonum Orientalium Rex.

S. E B B I, Saxonum Orientalium in Anglia Rex VII. cum annos 30. in regno ex egisset, corruptus infirmitate graui, licentia a gre ab uxore obtenta ut Dei servitio se mancipare posset, Valdhære Episcopum Londonensem adiit, & per eius benedictionem habitum religionis in monasterio SS. Petri, & Pauli Londini, quem diu desiderarat accepta, summa pecunia non parua prius pauperib[us] erogata; & paulo post quasi leniter obdormiens, sine ullo sensu doloris emisit spiritum, anno Domini 676. die 29. Augusti. Beda in hist. Angl. lib. 4. c. 11. & alij neotherici qui ab eo acceperunt.

S. Vuenceslaus Boiemie Rex.

S. VEN CESLA VS, primus Boiemie Rex, cum emisso uoto monachari iam decreuisset, & ea de causa ad Pontificem Romanum legatos misisset, ut benedictione sua percepta liceret ei inter Diuini Benedicti sodales vitam agere, insidiis matris & fratis circumuenitus; & in conuiuio occisus, quod pie concupierat & voverat, ad perfectum perducere quamvis impie sit prohibitus, martyrio intercedente, palmam tamen monachissimi non amisit. Coronatus est monachali, & martyrii corona anno Domini 938. die 28. Septembris. Seneca Silvius in hist. Boemie, c. 15. & Ioannes Dubranus in histo. Boem. lib. 5.

Baldnus.